

mindst 20 m. Holland har under drøftelse med Kommissionen fremsat ønske om at kunne fravige 20 meter-reglen i forbindelse med bræmmer langs grøfter og vandløb. Danmark har som det eneste medlemsland støttet dette ønske.

I Danmark har vi administreret 20-meter-reglen således, at vi vil anerkende et sammenhængende areal, hvoraf mindst halvdelen skal have en bredde på 20 m.

På dansk foranledning indgår der i EU-bestemmelsen en regel om, at landmændene kan indgå aftaler om overførsel af braklægningsforpligtelsen i følgende tilfælde:

Harmonioverførsel, hvor husdyrproducenter kan aftale at overføre deres udtagningsforpligtelse til andre producenter i det omfang, de på grund af braklægning ikke vil råde over tilstrækkelige arealer til udbringning af husdyr-gødningen. Så har vi 20-kilometer-overførslen; dér er der fri adgang for alle producenter til at overføre udtagningsforpligtelsen inden for en afstand af 20 km. Og så har vi endelig miljø-brakken, som jeg omtalte før, med de særlige SFL-områder.

Men EU-bestemmelserne har imidlertid også nogle begrænsninger i retten til at overføre udtagningsforpligtelsen. En modtager af en overført udtagningspligt kan højst braklægge halvdelen af det areal, han søger hektarstøtte til. Det vil sige, at den anden halvdel skal dyrkes med markafgrøder. Det er den såkaldte 50 pct.-regel.

En anden ting er, at hvis man overfører hele sin udtagningsforpligtelse, kan det højst ske til to andre producenter, og hvis kun en del af udtagningsforpligtelsen overføres, kan det kun ske til en enkelt producent. Og man må kun modtage overført udtagningsforpligtelse fra én anden producent. I forbindelse med drøftelser om forenklinger af reformen har Danmark ved gentagne lejligheder forsøgt at få lempet disse regler.

I beslutningsforslaget er der også omtalt vådbrak. Jeg tror, forslagsstillerne mener mulighederne for at sætte braklagte arealer under vand. EU-bestemmelserne fastsætter imidlertid, at der skal opretholdes gode agronomiske forhold for de udtagne arealer. Bortset fra miljøbestemmelser om plantedække og forbud mod gødning og sprøjtning er der ikke fastsat særlige nationale bestemmelser for de udtagne arealer. Etablering af vådbrak vil imidlertid være i strid med EU-bestemmelserne.

Regeringen er enig i, at de danske grundvands- og drikkeressourcer skal sikres. Regeringen er også enig i, at en braklægningsordning kan bidrage hertil. På dansk initiativ er braklægningsordningerne allerede på en række områder udformet således, at der kan tages miljøhensyn.

Der er ingen tvivl om, at i de foregående og den nuværende socialdemokratiske ledede regeringer har vi vedholdende og stædigt arbejdet for, at netop braklægningsforpligtelsen – braklægningsmuligheden kan man også sige – i så stor en udstrækning som overhovedet muligt skal tage de miljøhensyn, som der her er omtalt.

Vi er kommet nogle skridt ad vejen, men der er stadig væk mange muligheder. Desværre er der nogle EU-bestemmelser, som lægger begrænsninger for, hvor langt vi kan gå.

Martin Glerup (S):

Socialdemokratiet er fuldstændig enig i, at brakarealerne bør udlægges, hvor vi får mest miljø for pengene. Derfor har vi været med til at muliggøre 20-årig udtagning med op til 2.700 kr. i tilskud pr. ha i særlig miljøfølsomme områder, først og fremmest i nitratbelastede grundvandsområder i Nordjyllands, Viborg og Århus Amter.

Vi har af al kraft søgt at sætte miljøhensynet i centrum også i forhold til målet om nedsættelse af overflødig landbrugsproduktion.

Socialdemokratiet ser gerne, at der udlægges bredere bræmmer, hvor det er miljømæssigt begrundet, herunder også at de våde enges kvælstofbegrænsende effekt bliver udnyttet i miljøets tjeneste.

Socialdemokratiet er tilhænger af, at EU's braklægningsregler søges gjort endnu mere miljøorienterede, men som landbrugsministeren netop har sagt, kan vi jo ikke gennemføre de af V og K foreslåede ændringer på det foreliggende grundlag. Derfor er vores opgave at presse på for at få EU-reglerne gjort mere miljøvenlige.

Hvis man skal have nationalt finansierede braklægningsordninger, som jeg aner der er lagt op til, må forslagsstillerne jo være indstillet på at anvise, hvor de økonomiske midler skal komme fra. Under alle omstændigheder bør et sådant forslag indgå i prioriteringen af, hvor man gavner grundvandet mest, for det er den målsætning, vi gerne vil have tilgodeset, og som vi er enige med forslagsstillerne i.